

ORIO JARA | Presenta 'Kim Jong-Un (Estimat Diari)' {El petit editor}

“En el llibre descriu el nostre món des del punt de vista d'algú que n'està fora”

Jara (Barcelona, 1980) ha escrit notícies a Catalunya Ràdio i Catalunya Informació, articles en premsa, guions per Andreu Buenafuente i treballa amb *Minoria Absoluta* fent *sainets* al *Polònia* i al *Crackòvia* de TV3. Autor de diversos llibres, ens presenta aquest hilarant diari, publicat amb cura per El Petit Editor, amb el títol *Kim Jong-Un (Estimat Diari)*, que, tal com Jara defineix “és una traducció fidel del diari personal de Kim Jong-un, robat durant una visita de set dies a Corea del Nord”. Jara és responsable “només” de posar-lo bonic en paraules d'escriptor.

Parla en primera persona. Vostè és...

És un personatge obscur, del que en sabem poc, que lidera un comunisme hereditari, tronat, un nen amb cos d'home. Em poso en el seu cervell i miro el món que m'envolta: descriu el nostre món des del punt de vista d'algú que està fora del nostre món... és un nen que té molt poder i armes nuclears, però un nen, finalment.

Però molt salvatge.

No tant. Té un punt naïf, el que passa és que quan els nens parlen del món dels adults són descarnats, literals.

Ha comptat amb les il·lustracions de la Nàdia Grau.

Mereix menció apart. La Nàdia i El petit Editor van apos-

Per què un diari de Kim Jong-un?

Per diverses raons. La primera i la més sincera: en un dinar, el Ferran Torrent i jo anàvem molt borratxos i ens va sorgir aquesta idea. De fet, ell és l'autor del pròleg.

Dels tres pròlegs.

Exacte. Però la idea surt de la pura inconsciència. A banda, Kim Jong-un és un personatge molt extrem —ara intento justificar-me...— i com a paròdia política del capitalisme és un bon punt de partida. Aquest home és un món apart dins el nostre món, extrem en ell mateix. Només m'ha calgut estirar del fil i en surt un bon retrat nostre.

tar per aquest llibre quan ningú no hi creia. Crec que moltes editorials ni se'l van llegir. I jo he publicat amb Planeta...! El que passa amb les editorials és greu.

A la presentació a Barcelona hi havia gent molt coneguda.

Jaïr Domínguez, Toni Soler, Òscar Dalmau... Per això estic tan agraït a El Petit Editor. Els ha quedat súper-xulo i han estat molt valents.

Cada capítol explica un vessant de la seua vida.

Parla d'ell mateix i sense voler-ho parla de les nostres vergonyes, de les nostres democràcies falses, inclús li puja els colors a Twitter...

Si et sóc sincer, la idea va sorgir d'un dinar amb el Ferran Torrent amb certs excessos etílics...